

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 18 sierpnia 2020 r.

DIH-2.709.31.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 92/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 2 czerwca 2020 r., złożonego przez Pana Tadeusza Cichockiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Tadeusz Cichocki „TADPOL”, (.,. 06-445 Strzegowo) (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), od decyzji nr PO.57.PS.2.2020.PC z 25 maja 2020 r. wydanej przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygn. akt DC.8361.5.2020) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wprowadzenia do obrotu w należącym do przedsiębiorcy składzie opału .., 3 partii paliw stałych o łącznej wartości .. zł bez wystawienia świadectw jakości, tj. dla węgla kamiennego orzech, węgla kamiennego kostka oraz węgla kamiennego eko groszek

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr DC 5/2020 z 8 stycznia 2020 r. przeprowadzili kontrolę u (...) w składzie opału (...). Zakres przedmiotowy kontroli dotyczył sprawdzenia przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6c i 6d ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo.

W toku kontroli przeprowadzonej 9 stycznia 2020 r. ustalono, że Strona prowadziła sprzedaż węgla kamiennego orzech w ilości 15 ton, kostka w ilości 10 ton oraz eko groszek w ilości 30 ton, spełniającego wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890). Ustalono, że Przedsiębiorca w momencie sprzedaży paliwa stałego dla odbiorców indywidualnych nie wystawia wymaganego świadectwa jakości i nie przekazuje go każdemu podmiotowi, który nabył paliwo stałe. Jednakże w dniu podpisania protokołu kontroli Przedsiębiorca zgłosił uwagę do protokołu, w której oświadczył, że pracownica przekazywała klientom przy zakupie „deklaracje jakości paliw stałych”.

Przedsiębiorca 20 stycznia 2020 r. złożył „odwołanie do kontroli z dnia 16 stycznia 2020 r.” Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 23 stycznia 2020 r., znak: DO.8361.5.2020 na podstawie art. 20 ustawy o Inspekcji Handlowej skierował do Przedsiębiorcy pismo, w którym przedstawił swoje stanowisko. Następnie 2 marca zawiadomieniem PO.57.PS.2.2020.PC wszczął postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu w należącym do przedsiębiorcy składzie opału przy (...) 3 partii paliw stałych o łącznej wartości ... zł bez wystawienia świadectw jakości, tj. dla węgla kamiennego orzech, węgla kamiennego kostka oraz węgla kamiennego eko groszek oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Równocześnie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok ubiegły.

Strona w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, pismem z 9 marca 2020 r., złożyła wyjaśnienia w sprawie. Oświadczyła,

że w składzie opału w każdym sortymencie węgla jest tablica na której widnieją podstawowe informacje dotyczące pochodzenia i jakości paliwa stałego. Podtrzymała również swoje stanowisko wyrażone w uwagach do protokołu kontroli, iż świadectwa jakości były wydawane klientom i przedstawiła świadectwa jakości dla węgla kamiennego orzech i dla węgla kamiennego kostka. Należy zwrócić uwagę, że Strona nie podała wartości obrotu paliw stałych wprowadzonych przez Przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 25 maja 2020 r. wydał decyzję PO.57.PS.2.2020.PC nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu wprowadzania do obrotu w należącym do przedsiębiorcy składzie opału przy (...), 3 partii paliw stałych o łącznej wartości ... zł bez wystawiania świadectwa jakości, tj.: dla węgla kamiennego orzech w ilości .. t, węgla kamiennego kostka w ilości .. t oraz węgla kamiennego eko groszek w ilości .. t, co narusza obowiązek, określony w art. 6 c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 2 czerwca 2020 r., Strona złożyła odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. Swoją prośbę uzasadniła faktem, że w każdej przymie węgla znajdowała się tablica informacyjna z najważniejszymi danymi i parametrami węgla. Ponadto Strona stoi na stanowisku, iż świadectwa jakości paliw stałych były wydawane klientom. Strona zaznaczyła, że wymierzona administracyjna kara pieniężna jest wysoka i stanowi duże obciążenie dla prowadzonej działalności gospodarczej, z uwagi na brak środków do jej uiszczenia. Wskazała również, że jej zdaniem powinna najpierw otrzymać pouczenia, a nie od razu pieniężną karę administracyjną.

Przy piśmie z 16 czerwca 2020 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr DC.8361.5.2020.

Pismem z 23 czerwca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z 17 lipca 2020 r. przedłużył postępowanie do 19 sierpnia 2020 r.

**Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ustalił i stwierdził.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub do instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ww. ustawy uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości określa art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

Protokół kontroli nr DO.8361.5.2020 z 16 stycznia 2019 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. Strona wniosła do protokołu kontroli uwagi oświadczając, że „...moja pracownica dawała klientom przy zakupie Deklaracje jakości stałych paliw”.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Z treści protokołu kontroli wynika, iż Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe nie wystawiała dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w ww. rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych ani nie

przekazywała nabywcom paliwa stałego świadectw jakości. Jednakże w uwagach stwierdza, że takie świadectwa jakości były przekazywane klientom. Inspektorzy MWIIIH w dniu podpisania protokołu kontroli przez Przedsiębiorcę w związku z uwagą wpisaną przez Stronę do protokołu kontroli stworzyli na tą okoliczność notatkę służbową z której wynika, że w dniu zakończenia kontroli Przedsiębiorca okazał inspektorom dokument, który był wydawany przez pracownika nabywcom paliwa stałego. Zgodnie z notatką służbową sporządzoną przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej „Przedstawiony dokument nie stanowił świadectwa jakości paliwa stałego w myśl Rozporządzenia Ministra Energii w sprawie wzoru świadectw jakości paliwa stałych z dnia 27 września 2018 r. W lewym górnym rogu dokumentu znajdowała się ręcznie dopisana informacja określająca dane nabywcy opału, w poz. 2 w miejscu określenia przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości widniały dane firmy dostarczającej paliwo stałe do kontrolowanego podmiotu (powinny być wypisane dane przedsiębiorcy sprzedającego paliwo, w tym przypadku dane firmy (...)). Pod tabelą zawierającą parametry jakości paliwa stałego widniała pieczęć firmowa kontrolowanego przedsiębiorcy.”

Stwierdzona nieprawidłowość stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych zwany świadectwem jakości. Zgodnie z art. 6d ww. ustawy świadectwo jakości powinno ono zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania,
że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości,

spełnia wymagania jakościowe określone przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;

- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Należy podkreślić, że kara pieniężna wskazana w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ administracyjnej kary pieniężnej, jedynie umożliwia wydanie jej w określonych przedziałach finansowych zależnych od wartości wprowadzonego do obrotu paliwa stałego.

Odnosząc się do odwołania Strony z 2 czerwca 2020 r. należy zaznaczyć, że kontrola została przeprowadzona w styczniu 2020 r., a więc ponad rok po wejściu w życie przepisów określających obowiązek wystawiania przy wprowadzaniu do obrotu paliw stałych – świadectwa jakości oraz wzór świadectwa jakości. W związku z powyższym Strona miała czas na zapoznanie się z obowiązującymi przepisami i wprowadzenie odpowiednich zmian w prowadzonej działalności gospodarczej dostosowujących ją do zmienionych przepisów. Prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości prawa i śledzenia zmian w nim zachodzących, a więc Strona powinna dochować należytej staranności

w tym zakresie. Wprowadzając paliwo stałe do obrotu Strona jest zobligowana do wystawiania świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obowiązujących od 5 listopada 2018 r. dla każdej ilości sprzedanego paliwa stałego.

Ustalenia w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych, jest odpowiedzialna za niewystawienie dla wprowadzanego do obrotu paliwa stałego świadectwa jakości. Z notatki inspektorów MWIIIH z 16 stycznia 2020 r. oraz z wyjaśnień Strony z 9 marca 2020 r., w których przedstawione są świadectwa jakości przekazywane przez Stronę klientom wynika, iż Strona przekazywała świadectwa jakości paliw stałych otrzymane od dostawcy choć w protokole kontroli zaznaczono, że takich dokumentów nie otrzymywała i nie była świadoma nałożenia na nią realizacji obowiązku wystawienia i przekazywania klientom świadectw jakości paliw stałych. Strona podpisała protokół kontroli z 16 stycznia 2020 r. w którym zaznaczono, iż przedsiębiorca nie wystawiał i nie przekazywał nabywcom paliwa stałego świadectw jakości. Odnośnie uwagi Strony zawartej w protokole kontroli, że „...pracownica dawała klientom przy zakupie Deklaracje jakości stałych paliw” należy wskazać, że dokumenty otrzymywane od dostawcy nie stanowią tożsamego dokumentu z tym jaki Przedsiębiorca jest zobowiązany przepisami prawa wystawić w chwili wprowadzenia paliwa stałego do obrotu. W związku z powyższym pomimo informacji widniejących przy przyzmach i przekazywaniu dokumentów o jakości paliwa stałego od dostawy nie można uznać, że Przedsiębiorca realizował obowiązek nałożony na niego prawem tj. wprowadzając do obrotu paliwa stałe wystawiał świadectwa jakości.

W odwołaniu Przedsiębiorca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że wniosek Strony nie zasługuje na uwzględnienie. Organ odwoławczy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że działa w ramach decyzji związanej. W związku z powyższym w kwestii możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych - przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał

w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że: dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa czy nastąpiła przesłanka do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i możliwość zastosowania pouczenia. Art. 189f § 1 pkt 1 wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to - waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i wydane klientowi, zawiera bowiem ono bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania. Nawet, jeśli przyjąć, że Strona przekazywała dokumenty klientom podczas zakupu paliwa stałego oraz biorąc również pod uwagę fakt, że wystawiła tabliczki z informacją w przyzmi paliwa stałego należy wskazać, że nie mogą one zastępować świadectwa jakości, do którego wystawienia była zobowiązana Strona. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny np. wytwórcę paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Certyfikat jakości węgla, który Strona otrzymała od dostawcy nie jest tożsamy z wymaganiami jakie dla świadectwa jakości określa art. 6d ww. ustawy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę powinno zawierać między innymi NIP, Regon, siedzibę oraz oświadczenie Strony jako wprowadzającego paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach. Ponadto winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego

dokumentu stanowiącego podstawę do uznania że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe. Należy zaznaczyć, że ustawodawca posłużył się w przepisie art. 6d ww. ustawy sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde wystawione świadectwo jakości. Dokumenty dotyczące jakości paliwa stałego, które były przekazywane nabywcom, na które powołuje się Strona nie zawierały tych elementów (np. świadectwo jakości paliw stałych które Strona przedstawiła w wyjaśnieniach z 9 marca 2020 r.). Gdyby ustawodawca dopuszczał możliwość zastępowania świadectwa jakości dokumentami wystawionymi przez inne podmioty gospodarcze (np. laboratoria, kopalnie czy dostawców) to wskazałby to w ustawie jako okoliczność łagodzącą lub zwalniającą od kary. Powyższej delegacji brak jest w przepisach prawa, co potwierdził wyrok Sądu VI SA/WA 1405/19 z 17 października 2019 r., w którym wskazał, że ...” ...przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art.6 d ustawy o jakości paliw...”.

W związku z powyższym naruszenie nastąpiło i nie może ono zostać uznane za znikome. Zaznaczyć należy, że przesłanka pierwsza nie została spełniona. Brak jest ze Strony również deklaracji o zaprzestaniu naruszenia prawa i prawidłowym wystawianiu świadectw jakości paliw stałych. Przesłanki warunkujące odstąpienie od nałożenia kary administracyjnej i zastosowania pouczenia, jak wskazano powyżej, muszą być spełnione łącznie. Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są spełnione. Natomiast, fakt uprzedniego niekarania Strony z tytułu niewystawiania świadectw jakości, został uwzględniony przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej, przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności Strony. Prezes UOKiK stwierdził też, że nie występuje możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa z uwagi na fakt, że pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego

do obrotu. Stąd wynika, że późniejsze, wykonanie na skutek przeprowadzenia kontroli, przekazanie nabywcom świadectwa jakości paliw stałych nie jest wykonaniem obowiązku ani też nie może być uznane za działanie podjęte dobrowolnie przez Stronę w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Odnosząc się do stwierdzenia, iż nałożona na Stronę kara pieniężna w wysokości 10 000 zł jest zbyt wysoka należy stwierdzić, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył karę pieniężną w najniższym wymiarze określonym przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wynosi od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ww. ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200 000 zł. (informacja zawarta w protokole kontroli nr akt sprawy DC.8361.5.2020) wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10 000 zł oraz nie większa niż 25 000 zł.

Organ drugiej instancji informuje, że trudna sytuacja ekonomiczna Przedsiębiorcy może zostać uwzględniona dopiero gdy decyzja stanie się ostateczna, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Zgodnie z art. 189k Kpa organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną, tj. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek Strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem Strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;

- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 2 czerwca 2020 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji nr PO.57.PS.2.2020.PC Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 25 maja 2020 r., (sygnatura DC.8361.5.2020), nakładającej na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł - z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. za niewystawianie, w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych zwane świadectwem jakości. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany. Ocena Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w tym zakresie została dokonana prawidłowo.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: NBP Oddział Okręgowy w Warszawie nr: 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.)

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, ze zm.)

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/